

DOKOŘÁN

ČERVEN
2023
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

konec sezóny 2022/2023 se neliší od celého jejího průběhu. Hrajeme nazkoušené inscenace a připravujeme nové. Tu první uvedeme hned na počátku měsíce června na Biskupském dvoře. Jedná se o světovou premiéru pestré hudebně komediální show *Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně*, kterou přímo pro naše divadlo napsala trojice autorů Stanislav Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán (ze všech jejich děl připomínám legendární muzikál *Bítls*). Hlavní osou zápletky jejich nejnovější komedie je napínavé detektivní vyprávění, které se týká Mozartovy návštěvy Brna v roce 1767, při němž se zároveň dozvíme, kde se v našem Brně doopravdy vzal krokodýl nazývaný rovněž „brněnský drak“. Inscenace rovněž představí Mozartovu hudbu jak v původních, tak i osobitých rockových a jazzových aranžích naživo zahraných velkým orchestrem našeho divadla. Biskupský dvůr se touto premiérou otevře i mnoha dalším našim inscenacím uváděným tam pod širým nebem letos už počtrnácté.

V současných dnech připravujeme i inscenaci jedné z nejslavnějších her světového repertoáru *Hamlet* od Williama Shakespeara. Jedná se o nesmírně vzrušující a dobrodružné zkoušení. Vždyť i podtitul *Hádala se duše s tělem* poukazuje na zcela ojedinělou koncepci, v níž postavu Hamleta, snad nejsložitější charakter světového dramatu, hrají hned dva herci, kteří budou na jevišti koexistovat vedle sebe jako jakási dvojediná bytost. Jsou jimi čerstvá posila našeho souboru, mladý a mimořádně nadaný Martin Mihál a jedinečná opora našeho divadla Michal Isteník. Společně s dalšími kolegy se budou vypořádávat s otázkami, které do *Hamleta* uložil jeho geniální autor: Lze ve jménu vyšších cílů porušit základní morální pravidla? A může jedinec vzít spravedlnost

do vlastních rukou a obhájit své zločiny před vlastním svědomím? Je možné si uprostřed morálního bahna zachovat čistý štít? A jaké místo zastává v nejisté a pochybné lidské existenci láska? *Hamlet* se nesmrtelně vepsal do dějin literatury, divadla a přemýšlení o světě. My ho uvedeme v poetickém, avšak srozumitelném a divadelně mimořádně působivém překladu Jiřího Joska, který přeložil i Shakespearovy *Sonety*.

Jako jistou „myšlenkovou ochutnávku“ naší inscenace *Hamleta*, s níž na počátku září otevřeme sezónu 2023/2024, zde uvádím vůbec nejslavnější Shakespearův sonet číslo 66, který je znám jako tzv. sonet hamletovský. Shakespeare nám v něm předkládá jedenáct

dobrych argumentů, proč odejít z tohoto světa, aby nás od této myšlenky nakonec odvrátil jediným důvodem, jímž je láska...

*Znaven tím vším bych raději chtěl nebýt:
když vidím, jak se slušní krčí vzadu
a vpřed se dere nafoukaný prevít,
jak svatý slib se mění v lež a zradu,
jak úctyhodná vážnost je všem k smíchu,
jak pravá dokonalost v hanbě strádá,
jak čistá ctnost je hozena v plen hříchu,
jak sílu ochromuje špatná vláda,
jak umění je umlčeno mocí,
jak blbost káže svoje rozumy,
jak upřímní jsou pro ostatní cvoci,
jak dobro zlu se vzepřít neumí.
Znaven tím vším, smrt měl bych za svůj cíl,
kdybych tím svoji lásku nezradil.*

Na shledanou se s vámi při dalších návštěvách našeho divadla za všechny své kolegy těší a zároveň krásné léto přeje

Stanislav Moša, ředitel MdB

Ve středu 17. května formou neformálního setkání ve foyer Hudební scény představili dramaturgové našeho divadla Klára Latzková, Jan Šotkovský, Jiří Závíš a Miroslav Ondra plány na příští sezónu.

Stanislav Moša se svým týmem zahájil zkoušení inscenace Hamlet aneb Hádala se duše s tělem, která bude první inscenací sezóny 2023/2024.

Naši herci vystoupili na Charitativním koncertu pro Sociální nadační fond na Dominikánském náměstí 10. května. I díky nim se na pomoc potřebným podařilo vybrat více než 222 000 Kč. Tuto činnost můžete i vy podpořit na stránkách www.socialni-nadacni-fond.cz.

Své pětadesáté narozeniny oslavil 2. června herec Miroslav Čížek, který je od roku 2004 členem našeho divadla. Přejeme mu mnoho zdraví, spokojenosti a radosti a těšíme se na další setkávání s ním nejen na jevišti.

B | R | N | OSTATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Soutěž se židlí Jana Skácela

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

S posledním číslem našeho magazínu této sezóny zakončíme na tomto místě i naši soutěž. Na výherce tentokrát čeká speciální cena. Poznejte, kdo se tentokrát vyfotil v našem Klubu u Skácelovy židle, odpovězte správně na našem Facebooku a tři z vás se budou moci na stejném místě vyfotit se svým oblíbeným hercem našeho divadla.

Sledovat naše sociální sítě se vyplatí!

Jaká byla sezóna 2022/2023?

A jaká bude ta následující?

Divadelní život je nikdy nekončící cesta, po které když se jednou vydáte, jen těžko z ní lze sejít, zastavit se a říct si „tak, hotovo, dál už nejdu“. Zatímco jedna sezóna končí, inscenace jsou hotové, diváci chodí na jednotlivá představení a těší se z práce, kterou inscenační tým a herci odvedli, v hlavách (a často i rukách a nohách) tvůrců už vznikají plány nové. Zkusme se alespoň stručně s těmi, na jejichž bedrech je chod našeho divadla zejména, ohlédnout za sezónou právě končící a otevřít pomyslné dveře do sezóny nové.

Stanislav Moša

Když se ohlédneš za sezónou, která pomalu končí, co prvního tě z tvého pracovního života napadne? Zkus vybrat jeden moment/zážitek/vzpomínku na konkrétní práci či inscenaci.

Nádherná sezóna a v ní nepřeborně zážitků. To nejpodstatnější? Hráli jsme divadlo beze strachu z nemoci i bez různých ome-

zení. A kdy jsem si to uvědomil nejmocněji? Když jsem pozoroval děti, které si užívaly své práce v muzikálu *Matilda*. Byly nadšené, bezstarostné, prostě šťastné... z divadla, ze svých kamarádů dospělých i dětských, šťastné ze života tak, jak to má být.

Pomineš-li vlastní inscenace, která z prací tvých kolegů tě něčím (a čím) oslovila?

Všechny inscenace našeho divadla, tedy i svých kolegů, považuju za své děti a mezi nimi opravdu neumím vybírat. Vždycky, když sedím v sálech našeho divadla, ať už se jedná o komedii, tragédii, nebo muzikál, zažívám pocity naplněné zákrakou tak jako rodiče, kteří pyšně sledují své dítě, které dosáhlo dospělosti a fascinuje je svým talentem, svou dokonalostí, svým uměním.

Jednu sezónu pomalu opouštíme a na

Petr Gazdík

Když se ohlédneš za sezónou, která pomalu končí, co prvního tě z tvého pracovního života napadne? Zkus vybrat jeden moment/zážitek/vzpomínku na konkrétní práci či inscenaci.

Asi nejzásadnější vzpomínka mi zůstane na práci s „našimi“ dětmi do představení *Matilda* a všechny kolegy a kolegyně, kteří společně se mnou spolupracovali na vzniku přípravky, jež probíhala celý minulý rok. Podařilo se nám vychovat 37 skvělých dětských interpretů, kteří dané úkoly zvládli opravdu na světové úrovni. Metodika, kterou jsme vytvořili, byla natolik úspěšná, že se naše divadlo rozhodlo pokračovat vytvořením vlastní muzikálové školičky Městského divadla Brno.

Pomineš-li vlastní inscenace, která z prací tvých kolegů tě něčím (a čím) oslovila?

Respekt si zaslouží všichni kolegové za celkový přínos dané sezóně. Mám-li někoho vyzdvihnout, zmínil bych autory *Devíti křížů* Petra Štěpána, Robina Schenka a Mirka Ondru.

Jednu sezónu pomalu opouštíme a na druhou se již chystáme, co pro tebe bude v nové sezóně největší výzvou?

Každá nová práce je vždy velkou výzvou a je skutečně těžké říci, která z nich je „největší“. Vyprávění příběhů by mělo být emotivní, zábavné, autentické... A to je velmi těžký úkol pokaždé. Mě čeká jevištní adaptace slavného románu a filmu *Velký Gatsby* a návrat kultovního představení otců zakladatelů nové éry našeho divadla Stanislava Moši a Zdenka Merty – *BASTARD*.

druhou se již chystáme, co pro tebe bude v nové sezóně největší výzvou?

Všechno, co nás čeká, je výzvou. Vždyť to, co si pro naši práci vybíráme, musí mít všechny aspekty dobrodružství. Nevím o ničem, co by bylo dopředu tzv. sázkou na jistotu. Tak to prostě v opravdovém umění nefunguje. Jinak bychom mohli prodávat sádrové trpaslíky. Jedna vzrušující práce končí a jiná začíná... král zemřel, ať žije král!

Stanislav Slovák

Když se ohlédneš za sezónou, která pomalu končí, co prvního tě z tvého pracovního života napadne? Zkus vybrat jeden moment/zážitek/vzpomínku na konkrétní práci či inscenaci.

Henry Croft v muzikálu *Medicus*. Říkám tomu jevištní muzikálový sprint na 110 metrů s překážkami, který trvá tak padesát minut. Je to jízda. Musím říct, že si to strašně moc a rád užívám.

Pomineš-li vlastní inscenace, která z prací tvých kolegů tě něčím (a čím) oslovila? *Matilda*. To, co předvádí dětská představitelka všech rolí v inscenaci, je neskutečné. Klobouk dolů!

Jednu sezónu pomalu opouštíme a na druhou se již chystáme, co pro tebe bude v nové sezóně největší výzvou?

Každou práci považuji za největší výzvu v ten moment, kdy se zrovna děje. Neumím to jinak. Ať to bude *The Addams Family*, Cooneyho *Prachy!*, anebo ještě něco dalšího. Máme nejkrásnější práci na světě a já jsem vděčný, že můžu být u toho.

Igor Ondříček

Když se ohlédneš za sezónou, která pomalu končí, co prvního tě z tvého pracovního života napadne? Zkus vybrat jeden moment/zážitek/vzpomínku na konkrétní práci či inscenaci.

Jeden zážitek za celou sezónu? To přece nejde. Zkoušel jsem krásné role, každá byla úplně jiná v úplně jiném žánru nebo duchu, chceme-li Ray v *Mary Page Marlowové*, Avicenna v *Medicovi*, Garry Essendine v *Hvězdě v pasti*, a to nás čeká ještě *Krokodýl ze Svratky*. Nemůžu si stěžovat, jsem šťastný. Protože tahle krásná práce byla doplněna nádhernými setkáními s kolegy, kterých si nesmírně vážím, je mi s nimi dobře. Děkuji Bohu, že svůj čas tady na zemi můžu strávit s takovými lidmi. To je pro mě nejdůležitější a nejkrásnější na každé sezóně.

Pomineš-li vlastní inscenace, která z prací tvých kolegů tě něčím (a čím) oslovila? Těžko vybrat. Ale teda jako nejvíc – *Matilda*, protože „příběhy“ jsou NEJDŮLEŽITĚJŠÍ. Ať už je žijeme, nebo vyprávíme.

Jednu sezónu pomalu opouštíme a na druhou se již chystáme, co pro tebe bude v nové sezóně největší výzvou?

Vydržet. (smích)

Dan Kalousek

Když se ohlédneš za sezónou, která pomalu končí, co prvního tě z tvého pracovního života napadne? Zkus vybrat jeden moment/zážitek/vzpomínku na konkrétní práci či inscenaci.

V našem divadle hrajeme *Matildu!* Když jsem před několika lety představení viděl, byl jsem ohromen a říkal jsem si: „*Je to skvělé, ale to nikdy hrát nebudeme.*“ A teď máme *Matildu* na repertoáru a je to báječné představení. Zázraky se (občas) dějí..

Pomineš-li vlastní inscenace, která z prací tvých kolegů tě něčím (a čím) oslovila? Velmi se mi líbilo představení *Mary Page Marlowová*. Je zkrátka o tom, po jakých různ-

ných nevyzpytatelných cestičkách může kráčet život. Věci se zkrátka mnohdy (nebo snad vždycky?) dějí jinak, než si člověk naplánuje.

Jednu sezónu pomalu opouštíme a na druhou se již chystáme, co pro tebe bude v nové sezóně největší výzvou?

Moc se těším na inscenaci *BASTARD*, která bude na prknech našeho divadla uvedena po třiceti letech. Návštěva tehdejší inscenace byla pro mě jednou z prvních diváckých zkušeností s muzikálem a vzpomínám si, že jsem byl nadšen. Koho by tenkrát napadlo, že budu mít jednoho dne v divadle skvělou práci s báječnými kolegy.

BISKUPSKÝ DVŮR 2023

Městské divadlo Brno · SNIP & CO, reklamní společnost
Moravské zemské muzeum
uvádějí

KROKODÝL ZE SVRATKY ANEB MOZART V BRNĚ

3. – 9. 6. a 9. – 11. 7.

CYRANO Z BERGERACU

11. – 13. 6.

ELIŠKA/REJČKA

17. – 20. 6.

O STATEČNÉM KOVÁŘI

22. – 24. 6.

LAKOMEC

27. – 29. 6.

Městské divadlo Brno

NOC NA KARLŠTEJNĚ

1. – 3. 7.

SVĚTÁCI

5. – 7. 7.

Prožijte poutavé příběhy, oděné do hudebního hávu, v jednom z nejromantičtějších zákoutí v centru Brna pod hvězdným nebem!

Představení probíhají v Biskupském dvoře ve vnitřním areálu Moravského zemského muzea, vstup je ze Zelného trhu.

Hraje se vždy od 20.30 hodin ve venkovních prostorách a za každého počasí.

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

M
MORAVSKÉ
ZEMSKÉ
MUZEUM

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

BISKUPSKÝ
DVŮR

Derniéra 23. září na Hudební scéně

Paul Gordon, John Caird: JANE EYROVÁ

Vstupenky lze zakoupit on-line a v pokladně MdB, Lidická 16, tel.: 533 316 360, www.mdb.cz

Česká premiéra 22. a 23. dubna na Hudební scéně

Realizační tým a herci při děkovačce

Andrea a Adéla Kučerovy a Zuzana Čtveráčková

VELKÁ RYBA

mystický muzikál

BIG FISH

režie Stanislav Moša

Stanislav Moša, Zuzana Čtveráčková a Christoph Weyers

Kryštof Helbich a Matyáš Mičulka

Jan Šotkovský

Hudební divadlo má mnoho tváří

Festival *Dokořán pro hudební divadlo* se již stal tradiční divadelní „třešničkou“ na konec sezóny a také tentokrát předestře rozmanitou paletu pozoruhodných uměleckých počínů. Co vše bude v prostorách divadla k vidění a slyšení či jak se vytváří náplň festivalu, přiblížil jeho hlavní dramaturg Jan Šotkovský.

Po kolikáté vlastně a kdy přesně se letos bude pro diváky otevírat „hudební divadlo dokořán“?

Festival *Dokořán pro hudební divadlo* má lehce přetržité dějiny – takže i když ho organizujeme už od roku 2005, letos proběhne „teprve“ desátý ročník. Každopádně toto jubilejní vydání se odehraje ve dnech 9.–13. června.

V průběhu pěti dní mohou diváci zhlédnout devět různých inscenací – mohl bys každou ve stručnosti shrnout a doporučit, komu je určena?

Snažíme se o pestrost, takže můžeme nabídnout pro každého něco. Pro fanoušky muzikálové klasiky – *Jesus Christ Superstar*. Pro ctitele idylické romantiky z Provence – *Peckařova žena*. Pro milovníky zběsilé zábavy, v níž se barokní Praha rozhybe v disko rytmu – *Pudl a pudr*. Pro rodiny s dětmi, které touží po poctivé loutkové taškařici s nádechem flamenca – *POZOR, ZORRO!*. Pro ty, které láká současné rodinné drama s nádechem hororu a neobvyklý zážitek – *Frankensteinova nevěsta*. Pro příznivce velkých kostýmních muzikálových pláten – *Elisabeth*. Pro zvědavce, kteří chtějí vidět proslulou operu v neobvyklém, komediantsky rozehraném podání – *Kouzelná flétna*. A pro nás, děti devadesátek – *The Legend of Lunetic*. A komu je určeno *Devět křížů*? Snad všem, kteří na ně doposud nesehnali lístky.

V jeviště se promění i Divadelní dvůr s bohatým doprovodným programem. Co všechno se letos bude na Dvoraně dít?

Chystáme tam hned tři koncerty – parádně šlapající partyband *Golden Delicious*, pak vystoupení našich předních hereček a herců s písněmi autorskými i muzikálovými, a nakonec naše oblíbené divočáky, kapelu *Děti kapitána Morgana*. A v neděli 11. bude charitativní bazárek, písně, divadlo pro děti a vůbec spousta života. A pak taky nějaké ty stánky s dobrotami, abychom kromě ducha potěšili i tělo.

Jaký je tvůj osobní hudebně-divadelní tip coby hlavního dramaturga festivalu?

Nabízí se říct, že celý program je plný mých tipů, a byla by to pravda. Ale mám-li říct je-

diný titul, tak *Pudl a pudr*. To je velká sranda a skvělá muzika.

Jak vůbec vzniká program?

Objíždíme republiku, sbíráme doporučení od důvěryhodných lidí, koukáme na záznamy, prostě se rozhlížíme. Na nějaký univerzální klíč ani téma nevěříme. Snad jediný: ukázat, že hudební divadlo má mnoho tváří, které se docela dobře snesou a obohatí. Takže ano, jistý klíč je v pestrosti. Taky jsme festival hudebního divadla, nikoliv muzikálu. Ale jinak usilujeme o jediné – ukázat našim divákům inscenace, které baví nás samotné.

Jednu část festivalu mohou ovlivnit i sami diváci, a to svým hlasováním v divácké anketě magazínu Musical-opereta, jejíž ceny budou předány před posledním představením festivalu. Přiblížil bys krátce tuto spolupráci?

Je to prosté: je to hlavní oborová cena zdravě mísicí názor odborný i divácký. My jsme hlavní (ba jediný) oborový festival, spojení v podobě předání ceny na úvod či konec festivalu je tedy nanejvýš logické a jsme za něho rádi. Myslím, že už jsme tím založili hezkou tradici, která bude bohdá pokračovat.

Festival je pravidelně zakončen tzv. Kulatým stolem se závěrečnou odbornou debatou. Jak bys ty sám za sebe ve zkratce zhodnotil současný stav (nejen) tuzemského hudebního divadla?

Vždycky se lépe a přesvědčivěji mluví o krizi, ale já bych řekl, že ten stav je vlastně dobrý. Jednak se hmatatelně zvyšuje takřikajíc technická kvalita, a to jak interpretů, tak technologií. Pak taky viditelně stoupá žánrová poučenost a orientovanost, je vidět, že lidé jezdí, sledují a zajímají se. A konečně se rozpíná žánr do šířky, jak tvůrci zjišťují, co všechno hudba na jevišti může a dokáže. Takže za mě spokojenost, i když rozhodně ne spánek na vavřínech. Koneckonců přijďte 14. 6. do Klubu MdB na *Kulatý stůl* a probereme to osobně!

K tomuto pozvání nelze jinak než se připojit – buďte u toho s námi, těšíme se na společná setkání!

Text: Kateřina Vižďová

Městské divadlo Brno

**NEBOJ SE ZAZÁŘIT!
STAŇ SE MUZIKÁLOVOU HVĚZDOU!**

Městské divadlo Brno vypisuje konkurz

na dětské herce a herečky ve věku od 6 do 14 let

do nové

MUZIKÁLOVÉ ŠKOLY

Začínáme v září 2023

Bližší informace na www.mdb.cz

NADAČNÍ FOND
kociánka

POMÁHÁME POMÁHÁTE!

**DEJ SI HAUSKRECHTA,
PODPOŘÍŠ KOCIÁNKU 0,10 Kč Z KAŽDÉHO PŮLLITRU**

Petr Hauskrecht

www.hauskrecht.cz

Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně

Režie: Stanislav Slovák
Hudební koncepce a orchestrální aranžmá: František Šterbák
Hudební nastudování a dirigent: Dan Kalousek
Asistent dirigenta: Zuzana Kadlčíková

Jak jsem se vydala na svou první divadelní zkoušku

Netrpělivě podupávám nohou a sleduji hodiny, s napětím odpočítávám poslední minuty do konce přednášky na Katedře divadelních studií Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Balím si věci a chystám se vystřelit ze dveří směrem do Městského divadla Brno, kde za chvíli začne zahajovací zkouška k inscenaci *Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně*. Jedná se o první divadelní zkoušku v mém životě, které mám tu možnost se zúčastnit a nahlédnout tak pod pokličku vzniku nové inscenace.

Hned záhy zjišťuji, že můj „běh“ byl prakticky zbytečný, protože jsem na zkoušku do divadla, která začínala v deset dopoledne, dorazila v čase 9:45 překvapivě takřka mezi prvními. Ostatní, kteří už se pomalu začínali trousit, se radostně poplácávali po zádech a mě si zpočátku vůbec nevšimli, dokud se nezavřely dveře a nezůstala jsem s nimi zavřená v jedné místnosti.

V další chvíli jsem zjistila, že se v prostorách uvnitř Městského divadla nevyznám tak dobře, jak jsem si myslela. A najít zkušebnu, která na divadelním fermanu byla označena jako „velká zkušebna“, se ukázalo jako velký, téměř nepřekonatelný problém. Cesta na zkušebnu se tak změnila ve spletné bludiště. Za každým rohem jsem čeka-

la křičícího člověka, který mi bude hlasitě vysvětlovat, že v této části budovy nemám co dělat a co tu vlastně u všech čertů chci. Možná jsem některým připadala i povědomá – a ano, jsem to já, ta „osoba v černém“ (povinný dress code všech zaměstnanců hledištní služby), co už jim téměř dva roky nosí při děkovačkách jako uvaděčka všemožné dárky a květiny od jejich nejbližších a obdivovatelů.

Patrně si dokonce pomysleli, kdo je ta mladá, lehce vystresovaná osoba, která se na ně tak křečovitě usmívá. V tu chvíli jsem si připadala jako moucha. Ta taky, když je v rohu místnosti a nevydává žádný zvuk, nikomu nevádí, ale ve chvíli, kdy se k vám přiblíží a začne vám hučet kolem ucha, podepíše si nad sebou ortel smrti.

V rámci představení panem režisérem Stanem Slovákem jsem také byla současně zbavena funkce nosiče toaletního papíru (pro všechny, co nebyli přítomni – samozřejmě se jednalo o dobře mířený vtip) a všech jiných možných věcí. Musela jsem tedy v sobě rychle potlačit touhu být všem přítomným alespoň něčím užitečná a „přispět se svou troškou do mlýna“. Byla jsem zbavena jakékoliv více či méně prospěšné funkce a stala se pouhým tichým pozorovatelem.

Velmi vtipným a stylovým doplňkem mi přišly marcipánové Mozartovy koule na stolech jako sladkost pro všechny zúčastněné. Pro některé čtenáře, případně pozdější potenciální diváky, si z této zkoušky kromě zážitku z mého „prvního profesního krůčku“ odnáším také jednu velmi důležitou informaci. A to takovou, že Mozart se vyslovuje zásadně s „C“, nikoliv se „Z“. Prosím, upozorněte na tuto důležitou věc také své přátele a známé. A chraň vás pánbůh, jestli to někdy po zhlédnutí této inscenace spletete. Můžete to dokonce pojmout jako hru, kterou lze hrát během představení (ale dejte pozor, abyste nerušili), například se po každé napít, když to některý z herců splete a vysloví Mozarta se „Z“.

A dále, pro všechny, kdo jste neměli takové štěstí jako já a nemohli se zahajovací zkoušky zúčastnit, nová informace – i takové na první pohled jednoduché slovo „jsem“ se dá vyslovit špatně. Možná si říkáte, že v tom chybu udělat nemůžete, ale opak je pravdou. Klidně se můžete zeptat našich dětských představitelů Mozarta a Janka, kteří už se této chybě nějakou dobu úspěšně vyhýbají.

A pokud se mi podaří najít cestu ze zkušebny zpět na denní světlo, zase se sem moc

ráda vrátím na další zkoušku, ať vidím, jak hra směřuje k úspěšné premiéře.

Především ale velmi děkuji za příležitost (hlavně paní Latzkové), že jsem měla tu možnost nahlédnout do úžasného a všem divákům utajeného tvůrčího procesu zkoušení nové hry.

Jestli se chcete dozvědět, co mají společného brněnský drak a geniální dítě, jako je Wolfgang Amadeus Mozart, tak neváhejte a vyrazte na novou inscenaci *Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně*, která bude k vidění na **Biskupském dvoře**, letní scéně Městského divadla Brno, už **od 3. června 2023**. Hledáte-li hru, se kterou se můžete jako hrdí obyvatelé Brna či liblí brněnští patrioti ztotožnit, a líbili se vám inscenace typu *Mendel aneb Vzpoura hrášků*, *Brněnské kolo* nebo *Napoleon aneb Alchymie štěstí*, tak věřte, že návštěvou *Krokodýla* budete nadšeni a zažijete krásný a příjemný letní večer společně s přáteli a možná i se sklenkou něčeho dobrého. A pokud se vám budou zdát jména Ponava, Svratecký a Svitavský povědomá, pak vezte, že jste na správném místě, protože tyhle řeky a současně jména postav se pohromadě vyskytují jen a pouze v Brně a na scéně Městského divadla Brno.

Text: Eliška Halodová

19. 6. 2023 na Činoherní scéně

Zdenek Merta u klavíru a Ondřej Gregor Brzobohatý

Ondra je nadaný, charismatický a pracovitý perfekcionista – neběžný souběh, který je v podstatě predestinací úspěchu. Herec a zpěvák, skladatel, velmi dobrý klavírista, moderátor, producent – nevzal on si toho moc?

Každý máme nějakou pověst, často souvisí s naší společenskou, tedy viditelnou činností, často jsou oproti skutečnosti některé aktivity všelijak potlačeny a jiné zveličeny (například v bulvárním tisku nebo naopak v okruhu nejbližších). Ondřej má obecně pověst šikovného všeuměla, což mohu potvrdit. Rozsah, ale i úroveň jeho aktivit v umělecké činnosti jsou však vskutku mimořádné a je to také tím, že má z čeho brát. Od rodičů je geneticky dobře vybaven, a kromě toho je nebývale pilný – tito týpci šikovných lehkochůvků takhle přičinliví nebývají a věřte, že vím, o čem mluvím. Napsal moc pěkné filmové hudby (třeba *Anděl Páně 2*), krásné písně pro Richarda Müllera, pro Hudební divadlo Karlín muzikály *Legenda jménem Holmes*, *Slunce, seno, jahody* a na podzim přijde další premiéra *Anděl Páně* – to je nějakých not a hodin pekelného soustředění. Znáám jej prakticky od jeho dětství, ale jsem si jist, že to hlavní má před sebou. Určitě u toho bude také kapela v čele s Danem Kyzlinkem, Kristýna Daňhelová a Esther Mertová.

Těším se na vás!

Zdenek Merta

Klára Latzková, Igor Ondříček:

ELIŠKA/REJČKA obrazy ze života dvou českých královen

Původní autorskou inscenaci vystihuje známé rčení o tom, že když dva dělají totéž, není to totéž. Eliška Rejčka i Eliška Přemyslovna byly příbuzné, coby významné panovnice měly i podobné cíle, ale cesty k jejich naplnění vedly jinudy, i když v mnoha okamžicích se střetly – a právě tyto chvíle se staly základem napínavého a poutavého příběhu z českých dějin.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: I. Vaňková, L. Bergerová, A. Slanina, M. Mihál, J. Mach, M. Kolář, R. Jicha, M. Hurák a další.

Božena Němcová, Petr Ulrych:

O STATEČNÉM KOVÁŘI muzikálová pohádka

Na dlouhou cestu do neznáma se vydají kamarádi Mikeš, Ondra a Matěj. V jejím průběhu budou za veselého prozpěvování konat dobré skutky, ale také odolávat pokušení, jež na ně nastraží zlověstný skřet. Nakonec se ale ukáže, že vše není, jak se zdá, a tak se po souboji s Černým králem zpátky domů na zámek k tatínku králi vrátí i nejmladší princezna Eliška.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: A. Slanina, J. Uličník, K. Pekar, P. Halberstadt, E. Skálová, J. Mach a další.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU) hudební komedie podle hry G. B. Shawa Pygmalion

Budete-li mít kapičku štěstí, seženete vstupenky na červenové reprízy této nesmrtelné muzikálové komedie. Umoloušaná drzá květinářka Líza v ní uhrane profesora mluvy Hradského natolik, že o její převýchovu uzavře sázku s Plukovníkem Špičkou. Jaké ale bude pro oba pány překvapení, že lekci ze slušného chování s noblesním přehledem jim ušetří samotná Líza.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Křížová nebo E. Skálová, K. Pekar nebo P. Štěpán, J. Brožek nebo R. Širila, J. Mazák, A. Novotný, J. Musilová a další.

Benny Andersson, Björn Ulvaeus, Catherine Johnson:

MAMMA MIA! legendární muzikál

„Díky za tvou hudbu!“ To je nejen název písně z představení, ale mohlo by to vlastně být i motto celého muzikálu, jenž je založen na hudbě skupiny ABBA, která z něj dělá nesmrtelný hit. Znamé písně jsou totiž umně zasazeny do originálního příběhu o jedné řecké svatbě a hledání otce. A taky na vás z jeviště dýchne bezstarostné léto, které se kvapem blíží.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Antalová nebo M. Sedláčková nebo I. Vaňková, D. Křížová nebo B. Remišová nebo P. Šimberová a další.

PROGRAM ČERVEN

PROGRAM ZÁŘÍ

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ST	7.6.	19.00	Bella Figura	
PÁ	9.6.	17.30	Pudl a pudr	
SO	10.6.	14.00	POZOR, ZORRO!	
SO	10.6.	16.00	POZOR, ZORRO!	
NE	11.6.	19.30	Pekařova žena	
PÁ	12.6.	17.30	Kouzelná flétna	
ÚT	13.6.	17.30	The Legend of Lunetic	
ST	14.6.	19.00	Hvězda v pasti	AB3
ČT	15.6.	18.00	Hvězda v pasti	
PÁ	16.6.	19.00	Osmýčky	
SO	17.6.	19.00	Ti druzí	
PO	19.6.	19.00	Zdenek Merta u klavíru	
speciální host: Ondřej Gregor Brzobohatý, náhr. za 15. 3. 2023				
NE	25.6.	18.00	Cyrano z Bergeracu	PPP
PO	26.6.	18.00	Cyrano z Bergeracu	PP2
ČT	29.6.	19.00	Pocta šansonu	

ČT	1.6.	18.00	Matilda	
PÁ	2.6.	18.00	Matilda	
SO	3.6.	14.00	Matilda	
SO	3.6.	18.00	Matilda	
NE	4.6.	14.00	Matilda	
NE	4.6.	18.00	Matilda	
PO	5.6.	18.00	Matilda	
ÚT	6.6.	18.00	Matilda	
PÁ	9.6.	19.30	Frankensteinova nevěsta	
NE	11.6.	17.00	Jesus Christ Superstar	
PO	12.6.	20.00	Elisabeth	
ÚT	13.6.	19.30	Devět křížů	
ST	14.6.	19.00	Devět křížů	
ČT	15.6.	18.00	Devět křížů	
NE	18.6.	18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
PO	19.6.	19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	R2023/ X2023
ÚT	20.6.	19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	A2023/ M2023
ST	21.6.	19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	T2023/ Z2023
ČT	22.6.	19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	V2023
PÁ	23.6.	19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
SO	24.6.	18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
ÚT	27.6.	18.00	Mamma Mia!	
ST	28.6.	19.00	Mamma Mia!	
ČT	29.6.	18.00	Mamma Mia!	

ČT	7.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	04
PÁ	8.9.	14.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
PÁ	8.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	05
SO	9.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	P
NE	10.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	D
PO	11.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	A1
ÚT	12.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	02
ST	13.9.	19.00	Cyrano z Bergeracu	Z2023
ČT	14.9.	19.00	Cyrano z Bergeracu	T2023
PÁ	15.9.	18.00	Světáci	zadáno
SO	16.9.	19.00	Sám na dva šéfy	
NE	17.9.	18.00	Sám na dva šéfy	
PO	18.9.	19.00	Ti druzí	
ÚT	19.9.	19.00	První rande	
ST	20.9.	19.00	První rande	
ČT	21.9.	19.00	Cyrano z Bergeracu	V2023
PÁ	22.9.	19.00	Cyrano z Bergeracu	M2023
SO	23.9.	19.00	Cyrano z Bergeracu	R2023
NE	24.9.	19.00	Cyrano z Bergeracu	X2023
PO	25.9.	19.00	Vrabčák a anděl	
ÚT	26.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	A2
ST	27.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	A3
ČT	28.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	A4
PÁ	29.9.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	A5
SO	30.9.	19.00	Hvězda v pasti	

ST	13.9.	19.00	Devět křížů	
ČT	14.9.	18.00	Devět křížů	
PÁ	15.9.	19.00	Devět křížů	
NE	17.9.	18.00	Devět křížů	
PO	18.9.	19.00	Devět křížů	
ST	20.9.	19.00	Jane Eyrová	
ČT	21.9.	18.00	Jane Eyrová	
PÁ	22.9.	19.00	Jane Eyrová	
SO	23.9.	18.00	Jane Eyrová	
ÚT	26.9.	18.00	Matilda	
ST	27.9.	18.00	Matilda	
ČT	28.9.	14.00	Matilda	
ČT	28.9.	18.00	Matilda	
PÁ	29.9.	16.00	Matilda	
SO	30.9.	14.00	Matilda	
SO	30.9.	18.00	Matilda	

Cyrano z Bergeracu

Matilda

Festival Dokořán 2023

Veřejná generálka Premiéra Děníra

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

„*Bambinatum est magitum!*“ To je svérázné heslo ředitelky Agathy Trunchbullové, do jejíž školy začíná docházet prvňáčka Matilda a kvůli svému talentu a lásce ke knihám v ní zažívá doslova teror. S tím si ale nadaná Matilda umí bravurně poradit, a tak každého diváka v sále hravě přesvědčí, že děti nejsou červi, ba co víc – naopak podávají excelentní výkony!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

Richard Bean:

SÁM NA DVA ŠÉFY třeskutá komedie s písničkami

Francis a jeho šéf Stanley. Francis a jeho šéf Rachel a její dvojče Roscoe. Bývalý hráč na valchu, který si po vyhazovu z kapely najde hned dva nové zaměstnavatele, se v tom někdy trochu ztrácí. A když situaci zamíchá i láska, není nic jednoduššího, než si na pomoc zavolat imaginárního kamaráda Paddyho. To vše a vtipné písně k tomu zaručují třeskutou zábavu!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: A. Novotný, A. Zelová, M. Mihál, R. Gajdoš, L. Bergerová, E. Mertová, J. Uličník, J. Florián, J. Daniel, P. Bořecký, J. Valeš a další.

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů

Trapné ticho nechcete zažít ani při běžném rozhovoru. Natož když jste na prvním rande na slepo a chcete udělat patričný první dojem. A až přece jenom Aaronovi a Casey dojde téma k hovoru, ticho přeruší internet, telefonát od kamaráda, dobrá rada od sestry, židovská babička, vzpomínka na bývalku nebo číšník s večeří a účtem... Nuda rozhodně nebude mít šanci!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Skálová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vitázek, K. Pekar a V. Matušová nebo A. Zelová.

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra:

DEVĚT KRÍŽŮ historický muzikál

Na Hudební scéně se opět jako velká voda přiřzenou uherští koně a jejich temperamentní handlíř Luka Frane. Není divu, že jeho kouzlu a divokosti podlehne dívka Eliška, dcera rychtáře z Hlubokého. Tehdejší společnost na vesnici však takovému vztahu nepřeje, a tak dá její neúprosná zášť vzniknout kruté pomstě, která bohužel zaslepí původní osudovou lásku.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Matouš nebo O. Studénka, K. Daňhelová nebo S. Janotová, R. Gajdoš nebo M. Němec, J. Mach nebo P. Štěpán, A. Antalová nebo L. Bartolšicová a další.

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

BISKUPSKÝ DVŮR

SO	3.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
NE	4.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PO	5.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ÚT	6.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ST	7.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ČT	8.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PÁ	9.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
NE	11.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
PO	12.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
ÚT	13.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
SO	17.6.	20.30	Eliška/Rejčka
NE	18.6.	20.30	Eliška/Rejčka
PO	19.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ÚT	20.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ČT	22.6.	20.30	O statečném kováři
PÁ	23.6.	20.30	O statečném kováři
SO	24.6.	20.30	O statečném kováři
ÚT	27.6.	20.30	Lakomec
ST	28.6.	20.30	Lakomec
ČT	29.6.	20.30	Lakomec
SO	1.7.	20.30	Noc na Karlštejně
NE	2.7.	20.30	Noc na Karlštejně
PO	3.7.	20.30	Noc na Karlštejně
ST	5.7.	20.30	Světáci
ČT	6.7.	20.30	Světáci
PÁ	7.7.	20.30	Světáci
NE	9.7.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PO	10.7.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ÚT	11.7.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně

■ Premiéra

Petra Šimberová

Musím si vše vyzkoušet

Energická Sophie Sheridanová, smutná Helen Burnsová či mladinká Kitty... to je jen pár rolí, ve kterých můžete vidět Petru Šimberovou. Drobná představitelka mladých dívek je nejen skvělá baletka (je totiž absolventkou taneční konzervatoře), ale také výborná zpěvačka a herečka. Než se ale dostala k těmto rolím, účinkovala v dnes už legendárním muzikálu *Oliver!*, který měl premiéru v roce 2005. Petra totiž hrála jednu z dětských rolí v této inscenaci. Zajímalo mě, jak vzpomíná na své tehdejší působení u nás.

V muzikálu *Oliver!*, režie Stanislav Moša

Oliver!... to byl jeden ze stěžejních okamžiků mého života, neboť jsem se poprvé podívala do tohoto divadla. Byl to můj první úspěch, že jsem se dostala do dětské company. Hrála jsem tam ale kluka. Měla jsem černou paruku a cylindr a spolu s Markem Hurákem jsme byli zaručeně nejmenší děti v celé partě. Škoda, že si tě z té doby nevybavuji. Ale ty jsi na divadlo byla trochu zvyklá, není-liž pravda?

Ano, v rámci mého působení v baletní škole Národního divadla v Brně jsem již dříve jako dítě statovala v některých představeních v Janáčkově divadle. Ale setkání s muzikálem bylo úplně něco jiného. Bylo mi tehdy pouhých 11 let. Zrovna nedávno mi poslala Terežka Kachlířová (*archivářka našeho divadla, pozn. aut.*) mou fotografii z tohoto představení a bylo to něco neuvěřitelného, jak jsem byla malinká. Tedy, ono se toho zas tak moc nezměnilo. Malá jsem pořád! (*smích*)

Ale o kousíček jsi vyrostla!

Tak o kousíček ano. Ale ještě k *Oliverovi!*... byl to prostě „first touch“ s muzikálem a strašně ráda na to vzpomínám, protože tam byla úžasná parta děcek.

V čem to pro tebe bylo nové? Vždyť už jsi v divadle účinkovala.

Ale ne jako herečka! Do té doby jsem byla na divadle pouze jako tanečnice, ale najednou jsem musela také hrát, zpívat a tančit. Byť jsem soukromě navštěvovala hodiny zpěvu, nikdy jsem jako herečka či zpěvačka nevystupovala. A najednou muzikál, kde byly všechny tyto složky zastoupeny. Muzikál mi umožnil dělat vše, co jsem měla moc ráda. Byl to takový balíček všeho, co miluji. A hrozně mě bavilo, že se můžu vyřádit! **Je trochu zvláštní, že zrovna ty ses dostala k divadlu, protože jak jsem se dozvěděla, jsi z rodiny sportovců a – jak by řekl Cimrman – „nikdo v rodině žádnou uměleckou aktivitu nevyvíjel“.**

Ano, to je pravda. Jsem takovou černou ovčí rodiny. (*smích*) Byť to ale úplně není pravda. Vypátrala jsem, že moje prababička Adéla byla ochotnickou herečkou, což je jediný záchvív umělecké aktivity v naší rodině. Ostatní jsou opravdu z jiných odvětví – sportovci, učitelé, doktoři, podnikatelé. Já jediná jsem se „trhla“. Je ale pravdou, že mám obrovskou podporu ve svých prarodičích. To jsou mi největší fandové v mém divadelním snažení. To samozřejmě neznamená, že bych neměla podporu u ostatních. Ale babička s dědou jsou ti, kteří mě naprosto bez jakýchkoliv výhrad podporují podle hesla: „*Hlavně ať jsi šťastná a děláš, co tě baví!*“

A jsi šťastná?

Jsem. Ale samozřejmě jako ve všem i mě potkávají různé pády, ale i vzlety. Život probíhá v této sinusoidě, a proto je úžasné, že mám v rodině tuto nádhernou kotvu v podobě jejich podpory.

Proto jsi šla na taneční konzervatoř?

Ano, byla to logická volba. Jenže studium na střední škole moc nejde skloubit s divadlem a škola pro mě byla prioritou. Proto v době mých studií na konzervatoři šlo divadlo na vedlejší kolej. Ale věděla jsem, že se sem chci vrátit, protože to byla v té době taková má druhá rodina.

Kdo byl pro tebe velkou osobností, která tě v době studií nejvíce ovlivnila?

Byla to hlavně paní profesorka Čevelová na

V hudební komedii *Limonádový Joe*, režie Petr Gazdík

S Milanem Němcem v dramatu *Anna Karenina*, režie Petr Gazdík

ZUŠ Lesná, která mě podporovala v tom, že tanec není jen o nádherných pózách a piruetách, ale o tom, že tanečník musí také umět hrát. Musí umět prožívat svou roli. Nestáčí jen technicky správně roli odtančit. Vždy mi říkala: „*Když se ti něco nepovede, musíš to umět prodat tak, že to tam prostě patří!*“ Takže už jako malá holčička jsem měla tuto úžasnou učitelku, kterou jsem dlouho neviděla a moc jí tímto chci poděkovat. Ono to se mnou nebylo vůbec jednoduché. Já jsem totiž byla hrozný čert. Nevydržela jsem chvíli v klidu. A proto i tanec byl logickým vyústěním, jelikož rodiče potřebovali nějak smysluplně nasměrovat mou energii. Navíc mě bavilo všechno – chodila jsem na tanec, hrát na klávesy i hrát tenis, protože maminka je tenistka. A tak je to se mnou dodneška. Musím si vše vyzkoušet.

Po nástupu k nám ses setkala s nádhernou rolí Winnifred v muzikálu *Limonádový Joe*.

Ano, to bylo něco úžasného. Dodnes si pamatuji konkurz. Hlásila jsem se jen do taneční company, vůbec jsem si nepomyslela

na žádnou roli. Ale CD s podkladem k písni *Whisky, to je moje gusto* prostě nějak technicky zhavarovalo a nešlo rozjet, takže jsem musela zpívat jinou píseň. A já znala už jen píseň *Arizona*, kterou zpívá právě Winnifred. Takže jsem ji zazpívala, udělala jsem na konci „pif paf“ a najednou jsem se viděla na fermanu napsaná jako understudy této role. A musím hlavně poděkovat Petru Gazdíkovi, že si se mnou dal tu práci, protože já byla do té doby herectvím naprosto nepolíbená!

To mě docela zajímá, protože vystudovaná tanečnice si najednou musí umět poradit s herectvím a zpěvem. To není nic jednoduchého. Kdo byl tím rozhodujícím člověkem?

To byl právě Petr Gazdík, vzal si mě pod svá křídla. Dal mi velkou vnitřní svobodu. Říkal mi: „*Hlavně buď svá!*“ Má obrovskou moc umět si tvarovat lidi. Tak nějak samozřejmě a hezky. Vychází z podstaty člověka, z jeho osobnosti a tu pouze podporuje přesně tam, kde je třeba ji podpořit. Navíc to dělá velmi nenásilně a přirozeně. Strašně ráda s ním

pracuji a jen díky němu jsem dnes tam, kde jsem.

Role Winnifred je ale dosti specifická. Nedělalo ti problémy umět pracovat s touto vysoce stylizovanou formou?

Ale já byla v té době hrozná naivka. Já jsem totiž nehrála. To jsem prostě byla já, takže to asi do této formy prostě sedlo. Mohla jsem si tam dělat, co jsem chtěla, a Petr mi na to vždycky řekl, že je to dobré. Nechal mi obrovskou volnost, ale zároveň měl velmi pevné, láskyplné mantinely. Navíc jsem měla kolem sebe úžasné herecké partnery, kteří mě podporovali. Třeba Ivanka Skálová nebo Sára Milfajtová, které do mě vždycky „koply“ a říkaly, ať si to jdu zkusit. Neexistovala žádná rivalita. Já byla pouhá understudy (*herečka, která vykřívá pouze termíny, kdy ostatní dvě herečky nemohou hrát, pozn. aut.*) a ještě jsem dělala tanečnici v company. A přesto mě nutily, abych si tu roli pořádně vyzkoušela. Také herečtí kolegové byli skvělí. Třeba Martin Havelka na mě vždycky koukal s výrazem: „*Odkud jsi proboha, holka, spadla? Z nebe?*“ Samozřejmě ale v dobrém! Tato

podpora byla opravdu jedinečná, protože to není v divadlech zvykem. Máme to tu takhle naštěstí zavedeno, všichni si držíme palce a to je naprosto úžasné. Proto to tady mám tak ráda.

Vytvořila jsi více muzikálových rolí, ale já bych ráda přešla ke Kitty v *Anně Karenině*. Byl to pro tebe velký náraz?

První dojem byl velký šok a obrovský pocit zodpovědnosti! Nesměla jsem zklamat nejen sebe, ale i Petra Gazdíka, který mi dal tuto příležitost. A byla to neuvěřitelná životní výzva. Činohra je úplně něco jiného než muzikál. Tam se nic neschová. A musím říct, že Petr si se mnou dal obrovskou práci, protože já jsem byla opravdu marná. (*smích*) Jen si pamatuju, jak Milan Němec, můj herecký partner, byl vyjevený a říkal: „*Ježišmarjá, ta holka je úplně mimo!*“ Asi to bylo krušné, ale nakonec se to nějak zlomilo a podařilo se mi překonat tyto začátky. Vzhledem k tomu, že *Karenina* se hraje dodnes, se to tedy asi nakonec podařilo. Kitty patří k mým životním rolím. Protože mně to trochu změnilo život.

Vnímalas jsi ten rozdíl mezi Hudební a Či- noherní scénou?

Je to jiné, ale ne zas tolik. Všude musíš vždyc-
ky hrát, no, spíš prožívat tak, aby to bylo vše
uvěřitelné. Musí to být opravdové. Jak v či-
nohře, tak v muzikálu. Pokud tomu člověk
sám nevěří, nikdy to nepřeleze přes forbinu
k divákovi.

**Přišly další role. Sophie v *Mamma Mia!* či
Klára v *Devíti křížích...* To je docela jed-
noduché a pro tebe přirozené, protože
jsou to prostě mladé rozjívěné dívky.
Ale Helen Burnsová v *Jane Eyrové* je role
tragická. Jak se ti hraje tato jiná poloha?**

Já Helen miluji! Hlavně proto, že je to jen
moje role. (*smích*) Nemám tam totiž alterna-
ci a musím říct, že je to pro mě obrovská sv-
boda. Helen je jako moje druhá kamarádka,
do které se ráda převtéluji. Je to nádherná
role o čistém přátelství a velké životní síle.
A ve scéně s Kristýnkou Daňhelovou, kdy
Helen umírá, cítím obrovskou energii, kte-
rá je jedinečná. Opravdu si najednou uvě-
domím to silné pouto! A silně prožívám tu
chvilu v představě, jak by to vypadalo, kdyby
mi umírala kamarádka! Je to naprosto neu-
věřitelný zážitek úžasného hereckého spoje-
ní. Kristýnka je a vždycy bude moje malá
Janička a já její Helenka. I když má postava
Helen Burnsová jen malou plochu v celém
muzikálu, pouhé dva výstupy, je to vždy tak
nadějeplné a opravdové! Zajděte si na *Jane
Eyrovou*, čeká nás derniéra, je to něco oprav-
du jedinečného! A na závěr velmi stručně –
tu Thálii za Jane měla mít Mirda! (*Kristýnka,
to je její přezdívka, pozn. aut.*)

**Ty jsi hrála i ve filmu *Zázračný nos* prin-
ceznu Adélku a měla jsi tam skvělé herec-
ké kolegy. Hrála jsi po boku Ivy Janžurové,
Mirka Nogy či Adriana Jastrabana. Jak na
to vzpomínáš?**

To bylo nejúžasnější léto, jaké jsem kdy
prožila. Natáčeli jsme v Lednicko-valtic-
kém areálu a byl to krásný zážitek. Už jen
pozorovat, jak se tito herci připravují, jak
přemýšlí o své postavě, ale berou i v potaz
úskalí filmové práce, bylo něco neuvěřitel-
ného. Stačilo prostě jen sledovat je a bylo to
pro mě hrozně inspirující. A bylo štěstí, že

jsem mohla být jejich hereckou partnerkou.
**Co bylo pro tebe jako začínající herečku
důležité, když ses ocitla mezi těmito pro-
fesionály?**

Být sama sebou. To je obrovsky důležité.
Všichni totiž jsou takoví. Já bych chtěla být
ve všem, co dělám, obrovský profesionál
a oni prostě profesionálové jsou. Ale zároveň
nezapominají být především sami sebou.

Co bys chtěla v životě ještě prožít?

Chci dělat věci, které mě baví. A mám obrov-
ské štěstí, že mohu dělat, co mám ráda. Já
jsem to vždycy říkala své mamince: „Mami,
já budu dělat jen to, co mě baví!“

Co děláš ještě kromě divadla?

Dělám spoustu věcí. Například mě hrozně
baví líčení, kterému se také věnuji.

**Ano, slyšela jsem o šimberingu! Poslyš,
mohla bych si ho vůbec dovolit?**

Šimbering sluší každé ženě a jak já říkám:
Když si dáš šimbering, svět je o hodně lepší.
Ono to hodně souvisí s divadlem a tancem.
Vždy jsme museli být upravení a estetické
oko holt muselo být přítomno vždycy. Vě-
nuji se také focení, tedy jako modelka, ni-
koliv fotografka! Fotila jsem pro různé
projekty, umělce a kampaně. Je to také věc,
která mě velmi baví a naplňuje. Je to jistá
forma sebereflexe... A také miluju jídlo!

**To ale na tobě není poznat! A které kuchy-
ni dáváš přednost?**

Všemu, nic neupřednostňuji. Miluji italskou
kuchyni, asijskou, mořské plody... Ráda
zkouším nové chutě.

**Čeká tě teď v létě nějaká další herecká
práce?**

Zatím našťestí ne, protože si potřebuji odpo-
činout. Ale jestli se nějaký projekt „vyvrbí“,
určitě se mu nebudu bránit. Jinak budu rela-
xovat, číst a hodně spát, protože ráda spím.
Třeba vyjedeme s kolegyní Sárrou Milfajto-
vou k moři s jejím novým pejskem, ale to se
ještě uvidí.

**Přeji ti, Peťo, nejen krásné zrelaxované
léto, ale také spoustu nádherných rolí.
A děkuji za skvělý rozhovor, kterým jsme
se hodně prosmály a dalo dost práce ho
pak usměrnit do „vážnějšího“ tvaru.**

Text: Helena Brzobohatá

Pozvánka

Eliška Rejčka v Brně

Významným výstavním projektem Muzea
města Brna tohoto roku bude unikátní vý-
stava věnovaná královně Elišce Rejčce
a zmizelým gotickým rukopisům. Poprvé
po 240 letech bude v České republice, na
hradě Špilberku od 1. června do 20. srpna
2023 k vidění ojedinělý soubor rukopisů,
které nechala Eliška Rejčka na své nákla-

dy pořídit a věnovala je klášteru cisterci-
áček na Starém Brně, který letos slaví 700
let od jeho založení. Nenechte si tuto vý-
jimečnou výstavu ujít stejně jako reprízy
naší inscenace *Eliška/Rejčka* 17.–20. čer-
vna na Biskupském dvoře, v nichž se letos
právě v roli Elišky Rejčky nově představí
Ivana Vaňková.

MdB v hledáčku celostátní kritiky

Zahájení divadelní sezóny 2021–2022 probíhalo ještě ve znamení doznívání následků předchozí koronavirové pandemie. Jak v zatím poslední, již 27. Ročence MdB, redigované ředitelem divadla Stanislavem Mošou a dramaturgem Janem Šotkovským s dalšími čtyřmi spolupracovníky, připomíná z PR centra Helena Brzobohatá (*Sezóna 2021/2022 optikou čísel a faktů*), bylo třeba od loňského srpna až do listopadu odehrát ještě cca 70 dlužných, většinou již prodaných představení, nežli mohla – po prosincovém *Vánočním koncertu* – přijít v lednu 2022 na řadu světová premiéra rozmáchlého „pohádkového muzikálu pro celou rodinu“ *Sněhurka a já* od trojice anglosaských autorů. Také letošní předjaří a jaro neobešly se nicméně v České republice bez rozličných kulturních přehledů uplynulého roku 2022, takže je rovněž závěr končící sezóny vhodnou příležitostí k jistému rekapitulačnímu

ohlédnutí. V oblasti profesionální Thálie se čas od času diskutuje o údajně přílišném počtu nebo potřebném rozlišení udílených cen (kromě těch republikových existuje i řada ocenění festivalových, regionálních nebo – jako právě v případě tradičního, převážně diváckého hlasování měsíčníku *Dokořán* – souborových), aby se nakonec ukázalo, že vzhledem k naší rozvětvené a diferencované divadelní síti ani toto jejich spektrum, byť jen k symbolickému uznání všem, kteří by si je právem zasloužili, nestačí. Připomeňme si tedy v sumarizující stručnosti, jak si pod zorným úhlem alespoň dvou celostátních anket (obě se týkají nikoli sezóny, nýbrž v podstatě rámce kalendářního roku) v těchto širších souvislostech vedly (včetně letního plenérového Biskupského dvora) obě scény Městského divadla Brno (MdB). Nejpohotovější bývá hned lednové, v pořadí už 31. hodnocení čtrnáctideníku *Diva-*

delní noviny (DN), soustavně otiskujícího rovněž žánrově seskupovaný „hvězdičkový“ *Kritický žebříček* vybraných premiér ze všech profesionálních divadel ČR, eventuálně též rozličných přehlídek, a to i těch s mezinárodním zastoupením. Posuzování se týkalo období od prosince 2021 do listopadu 2022. Dle 1. čísla DN sem tentokrát přispěl relativně vyšší počet 90 účastníků (a to ještě někteří oslovení na výzvu raději nereagovali nebo konstatovali, že dostatečné kvantum premiér neabsolvovali), hlavně recenzenti, publicisté, redaktori, divadelní vědci a pedagogové, avšak i praktičtí umělci různých profesí (včetně ředitelů, principálů a šéfů, manažerů, dramaturgů, režisérů, choreografů, herců, spisovatelů, libretistů, skladatelů, producentů apod.), ale třeba též ministr, busker nebo klaun.

Šéfredaktor Josef Herman opět zdůraznil, že nejde o regulérní soutěž s jasně vymezenými kritérii a odbornou porotou, ba dokonce že nevádí ani ojedinělý „střet zájmů“ (tedy nominace vlastního artefaktu). Šlo tudíž o argumenty podložené názory nesourodé množiny zkušených lidí převážně „od divadla“, zveřejňující jejich vnímatelské priority a způsob uvažování o nich. Drtivou převahou jsou oslovení jako vždy z Prahy, čímž bývá a priori vymezen jejich divácký záběr, ale patnáct je i z Brna. Měli k dispozici pouze jediný tip, zpravidla pak doprovázený stručnou zdůvodňující charakteristikou; mohli však „nezávazně“ upozornit i na tituly další. Kritériem pro ocenění „Inscenace roku“ pak bývá její široce pojmávaný český původ. Vzhledem k okupaci Ukrajiny nabyly nově na důležitosti politické projekty.

Jak už naznačeno, většina tipů směřovala na více jevišť hlavního města, avšak hned další znovu výrazně do moravské metropole, na třetím místě do Ostravy a zbylé rozptýleně do šesti jiných měst. Pokud se týče inscenací, nejvíce hlasů obdrželo nastudování Händelovy barokní opery *Alcina* z Národního divadla Brno v pojetí Jiřího Heřmana a dirigenta Václava Lukse. Bezprostředně je následovali režiséři Michal Vajdička, Ivan Buraj a Michal Zetel.

MdB se tu prosadilo zásluhou hned čtyř respondentů (někdy ovšem s přímou tvůrčí vazbou na ně), a to čtveřici premiér hudebních. Na ukázkou doslovně ocitujeme – bez uvedení autorů – některé z jejich komentářů. Tři se týkaly komorního muzikálu dvojice Brian Yorkey (libreto a texty písní) – Tom Kitt (hudba) *NE/NORMÁLNÍ* v režii Petra Gazdíka o rodině poznamenané matčinou bipolární poruchou. „*Tak či tak mě tato inscenace nadchla – tématem i provedením. Samozřejmě že Pulitzerova cena a další ocenění svědčí o kvalitě předlohy, ale divadlo dělají režisér, herci a další profese – všichni jsou tady výborní. Covid způsobil nestandardní délku zkoušení, což v tomto případě přispělo také k nebyvalému souznění herců s kapelou a k dokreslení funkčních a působivých detailů. /.../ Má úcta, kolegové.*“ Jiný přispěvatel u téhož titulu usoudil: „*Již samotný námět je pro muzikál unikátní, stejně jako autory realizované propojení hudby a dramatického textu. Domnívám se, že i nám se podařilo předlohu celkově ‚pocítit‘ kvalitní realizací. Komplexní a mimořádné jsou zde také výkony hlavních představitelů.*“ A konečně třetí účastník zde zmínil též muzikál obdobným označením „*formálně neokázalý, leč mimořádně účinný*“.

Obsáhlé pochvaly se právem dočkala světová premiéra na Hudební scéně MdB. „*Uplynulá divadelní sezóna přinesla, chválabohu, několik velmi kvalitních muzikálových inscenací, mezi nimiž se ocitlo i několik děl původních. Za nejzdařilejší z nich považuji inscenaci muzikálu Robina Schenka, Petra Štěpána a Miroslava Ondry Devět křížů, kterou uvedlo po několika ‚covidových‘ odkladech Městské divadlo Brno. Autorský pohled na legendární tragickou událost, která se odehrála v okolí hostince poblíž nynější dálnice D1. Trojice autorů ji pojala jako poutavě vystavěnou a dechberoucí muzikálovou baladu o lásce, zradě a pomstě v precizní režii Petra Gazdíka, který nalezl takřka ideální představitele pro všechny postavy. V muzikálu debutující mladý hudební skladatel Robin Schenk zkomponoval s mistrnou lehkostí davové vesnické scény inspirované moravským folkló-*

rem, velké romantické písně i veselé popěvky. Vyšla mu i sázka na hit muzikálu s názvem *Uherské koně, který divákům uvázne na dlouhou dobu v hlavě. Originální příběh, poctivé jevištní řemeslo, znamenité herecké výkony. Tak by měl, dle mého soudu, původní moderní český muzikál vypadat.*“

Opomenuta nezůstala ani další světová premiéra původní novinky ze souborové tvůrčí dílny MdB, mající jako obvykle lokální dějovou vazbu, na Biskupském dvoře – „povedený autorský debut Kláry Latzkové a Igora Ondříčka *Eliška/Rejčka*. Inscenace je nejen historickou freskou, obsahuje v sobě také živý emocionální potenciál podpořený hudbou Lukáše Janoty.“ Naopak do redakcí stanoveného časového rámce se již nevešlo letmo připomenuté Mošovo první evropské uvedení (říjen 2021) americké muzikálové komedie Alana Zacharyho, Michaela Weinera a Austina Winsberga *První rande*.

V odborných kruzích si během let získaly prestižní postavení nejreprezentativnější 31. Ceny divadelní kritiky (CDK), do roku 2014 známé jakožto velmi respektované Ceny Alfréda Radoka, ze „soutěžních“ divadelních vavříků udělovaných v ČR nejstarší (během jejich trvání se vystřídaly na dvě desítky resortních ministrů!). Celou logisticky náročnou akci v někdejší osvědčeném „radokovském“ modelu organizuje nyní revue Svět a divadlo (SAD), která podrobné výsledky opět publikovala ve svém letošním 1. čísle. Oficiální předávání cen se koná pokaždé v jiném prostoru. Letos proběhlo 11. března 2022 za aktivní účasti ministra kultury Martina Baxy v pražském Dejvickém divadle, které se ostatně stalo „Divadlem roku“. Deset fotografií Ireny Vodákové z onoho slavnostního večera následně otisklo 2. číslo SAD.

Neanonymní ankety SAD se tentokrát účastnil vcelku standardní počet 84 systematicky působících kritiků (včetně několika málo jihomoravských), stejně jako v případě průzkumu DN obligátně limitovaných faktem, že mnozí oslovení sledují převážně jen představení hlavního města, případně ještě tak ta festivalová. Na rozdíl kupř. od výro-

ních Cen Thálie, vyhlašovaných Hereckou asociací, a tudíž důsledně zaměřovaných na výkonné umělce, zahrnují CDK rozsáhlou škálu veškerých jevištních aktivit, ve speciálním oddíle dokonce i těch zahraničních, kde se nezohledňuje datum ani místo jejich zhlédnutí. Při tipování do roky provedených, přesně vymezených kategorií mohl každý respondent udělit až tři rovnocenné hlasy (s případným doprovodným zdůvodněním); k resumé se pak bez jakýchkoli kuloárových jednání došlo jejich prostým součtem. Protože většina diváků či čtenářů Dokořanu patrně nemá možnost SAD pravidelně sledovat, zalistujme tímto poměrně obsáhlým jednatřicetistránkovým, odborně kompetentním zhodnocením zde. Alespoň enumerativně tak zjistíme, jak je v širším kontextu reflektován přínos brněnských ansámblů, přirozeně pak především MdB, které je jednou i vícekrát opět zastoupeno ve všech osmi „domácích“ oddílech.

V hlavní kategorii „Nejlepší inscenace roku 2022“ zvítězilo nastudování *Konec rudého člověka* – dramatisace Daniela Majlinga románu nositelky Nobelovy ceny Světlany Alexijevičové, kterou v pražském Divadle v Dlouhé režíroval Michal Vajdička. Jeden hlas získal již v rámci DN podrobně komentovaný původní muzikál *Devět křížů* autorského triumvirátu MdB. Na motivy lokální pověsti z okolí Brna se odehrává nadčasový tragický příběh o vyvraždění skupiny svatebčanů pomstychtivým zhrzeným nápadníkem, s uvěřitelnou zápletkou o pomlouvačné nenávisti a komunitním strachu z jinakosti. Perfektně zpívající i tančící, nikoli černobíle napsané postavy mají přirozené veršované repliky a jsou všechny vyrovnaně alternativány.

Mezi nejlepšími křecemi žen se díky vždy dvojicím kritiků na 15.–28. místě objevily hned dvě herečky MdB: Alena Antalová ve spolehlivé partnerské součinnosti s Petrem Halberstadtem jako vitálnější i humornější část manželské dvojice rozverných duchů Susie Cameronová z půvabné komorní komedie Angličanky Pam Valentine *Ti družici* (režie Petr Gazdík) a Ivana Vaňková (šir-

ší nominace na Cenu Thálie 2022) v rovněž už připomenuté složité postavě starostlivé manželky a matky Diany, statečně zápasící s duševní chorobou při střídání manických a depresivních stavů v americkém muzikálu *NE/NORMÁLNÍ*, jehož nastudování se také ujal Petr Gazdík.

V kategorii „Mužský herecký výkon roku 2022“ díky dvěma hlasům najdeme na 20.–29. pozici Igora Ondříčka jakožto titulního hrdinu novoromantické tragikomedie Edmonda Rostanda *Cyrano z Bergeracu*, kde se vyvrálý padesátiletý herec pod vedením režiséra Stanislava Moši po čtvrtstoletí v nových valérech vrátil k alexandrinovému překladu Jaroslava Vrchlického. Jediný publicista ocenil výkon mužného Petra Štěpána coby hajného Kudly z opět Petrem Gazdíkem režírovaného muzikálu *Devět křížů*, který věrohodně vystihl vnitřní rozpory obávaného zesurovělého veterána válek s Turky v 16. století, jehož starousedlická vesnická societa coby plnoprávného nepřijímá a z něhož se postupně stává přepadávač kupců, násilník a posléze zlikvidovaný vrah. Patrně kuriózním „zpestřením“ ankety (nejedná-li se snad o záskok) je oceněné přiřčení dvojrole psychiatrů Dr. Maddena a Dr. Fineho z *NE/NORMÁLNÍ* Gazdíkovu asistentu Milanu Němcovi, když – alespoň podle programové brožury a dostupných ohlasů – ji vytvořil Dušan Vitázek...

V kolonce „Divadlo roku 2022“, kde, jak víme, těsně zvítězilo Dejvické divadlo, připadly MdB na 14.–20. místě hlasy dva, bohužel bez otištění zaslaných bližších charakteristik. V oddíle „Nejlepší poprvé uvedená česká hra roku 2022“, v němž s velkým náskokem přesvědčivě zabodoval v Dejvickém divadle textem *Fifty* režírující autor Petr Zelenka, vzbudila z MdB podle očekávání pozornost novinková dvojka: na 8.–13. příčce díky třem hlasujícím *Devět křížů* a (obdobně jako v DN) zásluhou jednoho kritika předloha o prologu a deseti obrazech *Eliška/Rejčka*, kde feudální reálie 14. století posloužily jako pozadí barvitého, nestranně viděného příběhu soupeření vrstevnických titulních královen.

V rubrice „Scénografie roku 2022“ prosadila se tentokrát jen osaměle šéfkou kostýmní výpravy MdB Andrea Kučerová, a to právě kostýmním vybavením nastudování *Sněhurka a já* od anglosasko-německé trojice Pippa Cleary – Philip LaZebnik – Ronald Kruschak, režírovaného Stanislavem Slovákem. V součinnosti s osvědčenými spolupracovníky příbuzných oborů (Christoph Weyers, Jaroslav Milfajt, Petr Hloušek) se na desítkách pestrých, poetických či groteskně strašidelných fantaskních oděvů a nápadných maskách s mimořádnou chutí vyřádila a zároveň přispěla k dějové přehlednosti i vizuální atraktivnosti tříhodinového večera pro dětské publikum.

Poměrně vysokého postu (4.–5. místo) se v kategorii „Hudba roku 2022“ díky pěti respondentům po zásluze dočkala partitura muzikálového debutanta Robina Schenka k *Devíti křížům*, mezitím již vydaná na CD. Z téže inscenace se rovněž vyklubal „jednohlasý“ „Talent roku 2022“ – hostující Elena Juráčková v postavě Dívky. Nadaná studentka z herecké rodiny, přirozeně odkojená přítažlivým divadelním prostředím, poradila si na rozměrném jevišti Hudební scény pěvecky i činoherně zdatně s veršovanou rolí, která krutý historický příběh z r. 1540 vhodně rámovala, dějově posunovala a lyricky ozvláštňovala.

Pokud jste trpělivě dočetli až sem, patrně nám dáte za pravdu, že z tohoto možná trochu suchopárného přehledu dvou vybraných odborných anket celostátního rozměru s mnoha jmény, čísly a zkratkami vyplývá, mohly se i v uplynulém roce scény Městského divadla Brno díky obzíravé dramaturgii, promítnuté do kvalitní úrovně všech jevištních složek, pochlubit nejen zasluženou trvalou diváckou příznaní ve vyprodaných sálech, dobře reprezentujících zahraničních hostování i tamních oboustranně užitečných uměleckých kooperací, ale rovněž oficiálně deklarovanými, zde alespoň v kostce připomenutými úspěchy.

Text: Vít Závodský

29. června na Činoherní scéně

POCTA ŠANSONU

KONCERT ZORY JANDOVÉ & HOSTŮ

ZORA JANDOVÁ, muzikálová herečka a šansoniérka, bude v září 2023 slavit 65. narozeniny.

V říjnu téhož roku uplyne 60 let od úmrtí ÉDITH PIAF.

Koncert připomene nejenom francouzskou zpěvačku nejznámějšími písněmi z jejího repertoáru, ale bude i poctou žánru písní s příběhem – šansonům.

Křídla 2022/2023

Divácká anketa

1. Nejoblíbenější herec (vypište jméno):

2. Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):

3. Nejoblíbenější inscenace (zakřížkujte):

Tracy Letts / Mary Page Marlowová

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra / Devět křížů

Pam Valentine / Ti druzí

Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador / Medicus

Richard Bean / Sám na dva šéfy

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin / Matilda

Arthur Miller / Pohled z mostu

Noël Coward / Hvězda v pasti

Andrew Lippa, John August / Velká ryba (Big Fish)

W. A. Mozart, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně

4. Nejvýraznější tvůrčí počin (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):

Mary Page Marlowová / scéna a kostýmy – hudba – pohybová spolupráce – plakát

Devět křížů / hudba – libreto – scéna – kostýmy – choreografie – plakát

Ti druzí / překlad – scéna – kostýmy – plakát

Medicus / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – projekce – plakát

Sám na dva šéfy / překlad písňových textů – scéna – kostýmy – hudební nastudování – pohybová spolupráce – plakát

Matilda / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – trikové efekty – plakát

Pohled z mostu / scéna – kostýmy – hudba – plakát

Hvězda v pasti / scéna – kostýmy – hudba – pohybová spolupráce – plakát

Velká ryba (Big Fish) / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – projekce – loutky – plakát

Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně / hudba – libreto – scéna – kostýmy – choreografie – plakát

Nevybrali jste si ve čtvrté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2024 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2023. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Z dějin českého písňového textu

Stanislav Moša
STŘEPY A ZVRATKY

Střepy a zvrátky, z bláta prach
a plno špíny kolem.
Namísto v štěstí úplném
ztrácím se v prázdnu holém.

Vlastně se nic nestalo
a vůbec nic se neděje,
jen trochu minulé
ztratilo se naděje.

Po návratu z plamenů
jsem do zdi tupě zíral,
vždyť co jsem prožil před chvílí,
já vlastně neprožíval.

V kouři z dýmu ztrácel se
výraz cizí tváře
a ten, co já vnímat chtěl,
už se mi neukáže.

Prosím, vraťte ty dny,
kdy všechno na svém místě bylo,
moh jsem říct "NE",
to by ji nezničilo.

V čase se hoří jedinkrát.
Proč ale vždycky zcela?
Proč chvíle, v níž já hrát se chtěl,
podruhé přijít neměla?

Střepy a zvrátky, z bláta prach
a plno špíny kolem.
Namísto v štěstí úplném
ztrácím se v prázdnu holém.

Vlastně se nic nestalo
a vůbec nic se neděje.
Jen hodně minulé
ztratilo se naděje.

„Mošova poezie však není zapouzdřena do snů, je to poezie neobyčejně sdělná, v tom nejlepší slova smyslu zpěvná, s tím vědomím, že lidské sny nemusí být nutně sněním mimo tento svět,“ napsala výstižně Drahomíra Vlašínová v předmluvě k autorskému výboru písňových textů Stanislava Moši *Víra má...* (2010).

Na konci našeho dvouletého seriálu o českém divadelním písňovém textu se vrátíme takříkajíc domů. K autorovi, jehož divákům MdB naprosto nemusíme představovat – napsal totiž pro naše divadlo se skladateli Zdenkem Mertou a Petrem Ulrychem třináct původních hudebně-dramatických děl: *Sny svatojánských nocí* (1991), *Bastard* (1993), *Radúz a Mahulena* (1997), *Hra o lásce, smrti a věčnosti* (1998), *Babylon* (1998), *Svět plný andělů* (2000), *Koločava* (2001), *Máj* (2004), *Zahrada divů* (2004), *Markéta Lazarová* (2007), *Peklo* (2008), *Očistec* (2013) a *Ráj* (2020). V příštím roce se po třiceti letech vrátí na prkna MdB oratorium *BASTARD*, z něhož pochází výše uvedená píseň *Střepy a zvrátky*. Současně již vzniká i dílo čtrnácté, pohádka *O živé vodě*, kterou chystá tandem Merta–Moša.

Text: Jan Šotkovský, kresba: Jaroslav Milfajť

HAMLET: Ne. Nejsem pověřčivý. Jak stojí v evangeliu, ani vrabec nespadne na zem bez božího dopuštění. Má-li to být teď, jindy to nebude, nemá-li to být jindy, bude to teď, a nemá-li to být teď, přijde to tak jako tak. Stačí být připraven.

Svou nejproslulejší tragédií napsal William Shakespeare v letech 1600–1601. Od té doby příběh dánského prince Hamleta znovu a znovu vybízí inscenátory po celém světě k opakovanému uchopení a pokusu o nalezení odpovědi alespoň na některé z mnoha otázek, které jsou v něm vetknuty. Lze ve jménu vyšších cílů porušit základní morální pravidla? A může jedinec vzít spravedlnost do vlastních rukou a obhájit své zločiny před vlastním svědomím? Je možné si uprostřed morálního bahna zachovat čistý štít? A jaké místo zastává v nejjisté a pochybné lidské existenci láska? Hamlet se tak stal nejznámějším, byť fiktivním dánským hrdinou a nesmrtelně se vepsal do dějin literatury, divadla a přemýšlení o světě.

Slavný alžbětinský dramatik popisuje v *Hamletovi* stejně pečlivě vnitřní svět svých postav jako i vnější dějové okolnosti, které je obklopují. Můžeme tak příběh vnímat jako tragédii jedné rodiny, která se ovšem záhy

rozvine v detektivku s politickým kontextem. Hamlet předstírající šílenství pátrá po pravdě o smrti svého otce a díky tomu se dozvídá mnohé o společnosti, z níž pochází, ale také především o sobě samém. Zločin je však třeba odčinit i za cenu strážní, do nichž takový pokus o nápravu hlavního hrdinu uvrhne.

Bylo jen otázkou času, kdy se režisér Stanislav Moša po úspěšných inscenacích jiných Shakespeareových dramát (*Benátský kupec*, *Král Lear*, *Antonius a Kleopatra*) rozhodne uvést i jeho nejhranější tragédii – a to opět v nesmírně poetickém, avšak srozumitelném a divadelně působivém překladu Jiřího Joska. Pod podtitulem *Hádala se duše s tělem* se Moša tentokrát rozhodl pro výrazné interpretační gesto: proslule rozpornou postavu Hamleta, snad nejsložitější charakter světového dramatu, svěřil hned dvěma hercům. Ti budou na jevišti existovat vedle sebe jako dvojediná bytost, ztělesnění vnitřního sváru, rozeklanosti a mnohovrstevnatosti lidské povahy. Jsou jimi čerstvá posila našeho souboru, mladý a mimořádně nadaný **Martin Mihál** a jedinečná opora našeho souboru **Michal Isteník**. V tomto pojetí se Hamletův vnější boj i vnitřní konflikt nepochybně stanou zcela výjimečným zážitkem.

Kromě režiséra **Stanislava Moši** tvoří inscenační tým **Hamleta Christoph Weyers** (scéna), **Andrea a Adéla Kučerovy** (kostýmy), **Mirko Vuksanović** (hudba), **Zuzana Holbeinová** (pohybová spolupráce) a **Jan Šotkovský** (dramaturgie). V hlavních rolích se kromě obou Hamletů představí **Petr Štěpán** (Claudius), **Alena Antalová** (Gertruda), **Viktor Skála** (Polonius), **Eliška Skálová** (Ofelie), **Kristian Pekar** (Laertes), **Daniel Rymeš** (Horacio), **Ladislav Kolář** nebo **Igor Ondříček** (První herec), **Jiří Ressler** (Hrobník) a další. **Premiéra inscenace se odehraje na Činoherní scéně 9. a 10. září.**

Text: Jan Šotkovský

Nepřehlédněte

Letní soutěž s Klubovými písničkami

Přestože se divadelní sezóna 2022/2023 pomalu chýlí ke svému konci, ani během letních měsíců nepřijdete o pěvecká vystoupení vašich oblíbených umělců. Jako každé léto je pro vás totiž i tento rok již připravena prázdninová divadelní soutěž, která bude probíhat na facebookové stránce divadla. Tentokrát zde budou v pravidelných časových intervalech umístována videa s písničkami, které coby hudební doprovod zazněly v průběhu natáčení naší talk show *MdB Klub*. Můžete si tedy nejen zasoutěžit, ale také se potěšit výkony vašich oblíbenců. Ke každému videu, písni či interpretovi se vždy bude vztahovat příslušná soutěžní otázka a pokud na všechny odpovíte správně, můžete doufat, že právě vy se po vyhodnocení soutěže na konci léta stanete šťastnými výherci a získáte hezké divadelní ceny, jimiž si tak mile zpříjemníte vstup do nové sezóny 2023/2024.

Sledovat náš profil na sociálních sítích i v průběhu divadelních prázdnin se rozhodně vyplatí!

V příštím čísle

Milí čtenáři, za redakci našeho magazínu vám přeji kouzelné léto plné nenahraditelných a inspirujících zážitků. Věřím, že se v září občerstvení setkáme nejen v divadle, ale také na stránkách *Dokořán*, který pro vás budeme nadále připravovat tak, jak jste zvyklí. Přesto již teď mohu slíbit, že se můžete těšit nejen na oblíbené rozhovory a aktuální informace z našeho divadla, ale také na nové pravidelné rubriky, které s mými kolegy již nyní připravujeme. Dovolte mi, abych jim zde poděkovala za práci, kterou pro *Dokořán* odvádějí. Děkuji fotografům Nikol Wetterové a Tinu Kratochvilovi, nejčastějším autorům článků a rozhovorů Heleně Brzobohaté, Lence Kolegarové, Miroslavu Ondrovi, Janu Šotkovskému a Luboši Gobymu a především Kateřině Vižďové, nejen za její příspěvky, ale i za dobré rady a také Lence Kovářikové a Sylvě Smutné za korektorskou práci a v neposlední řadě Jitce Hlouškové, která to vždy celé dokáže tak krásně poskládat a připravit do tisku. Krásné léto a v září se těšíme na počtenou!

Klára Latzková

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN červen 2023

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

285. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 25. 05. 2023

Náklad 5 100 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Tino Kratochvil

Edmond Rostand

CYRANO Z BERGERACU

režie Stanislav Moša

11. až 13. června na Biskupském dvoře
a 25., 26. června na Činoherní scéně

Igor Ondříček

Česká premiéra 22. a 23. dubna na Hudební scéně

Andrew Lippa John August

VELKÁ RYBA

BIG FISH

mystický muzikál režie Stanislav Moša

